

Пророк

Олег Ольжич

Не сняться літа дитинні,
Не маряться дні юнацькі.
Дівчата з горбів зелених
Давно не сходять до танцю.

Давно не збирають смокви,
Не душать важкі виногрона.
Річки течуть не водою —
Камінням сухим і чорним.

О очі мої гарячі,
Уства мої сірі, спрагли,
Що бачите тільки Сонце,
Щоб тільки кричати Правду!

Щоб жовкли жіночі лиця,
Щоб важчали їх убори.
Щоб вогкі і плідні лона
Були, як сакви порожні.

Щоб кидали щит і панцир,
З плечей обривали шати,
З одним невблаганним лезом
Мужі допадали коней.

На грудях зводите руки,
Бороните душу вашу, —
Не ждїть ніхто милосердя:
Я камінь з Божої пращі.